

HÍREINK

A budapesti **Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson** – a Szent István Bazilika ünnepélyes görög liturgiáján, valamint a margitszigeti Családi Napon és a fáklyás körmeneten, illetve a Ferenc pápa által celebrált Hősök terei záró szentmisén – egyházközségünkben mintegy húszan vettek részt.

Idei **búcsúünnepünk**et szeptember 19-én tartottuk. Vendégszónokunk ifj. Mosolygó Tamás máriapócsi iskolalelkész volt. Köszönet azoknak, akik segédkeztek a szertartást követő templomkerti agapé szervezésében.

E hónapban is imádkozunk megszokott szándékainkért. Október 6-án, szerdán a **lelki- és szeretetválságban lévő családokért**, október 7-én, csütörtökön az **áldott állapotban lévő édesanyákért** és a **gyermekáldást esdő házaspárokért** ajánljuk fel a Szent Liturgiát.

Nagy öröm, hogy idén is van **katekumen** (keresztelésére készülő felnőtt fiatal) egyházközségünkben. Imádkozunk érte, hogy odaadó készülését és a beavató szentségek vételét követően elkötelezett, tanúságtevő keresztény életet éljen, Isten dicsőségére, embertársai javára.

Képviselőtestületi tagjainkkal október 13-án a **debreceni Csokonai Színház** előadásában megtekintjük Szabó Magda: Az ajtó című színművét. Ha marad színházjegy, közösségi kulturális programunk lehetősége mások számára is megnyílik. Figyeljük a vasárnapi hirdetést!

Szeretettel várjuk az **első szentgyónásra és szentáldozásra készülő** jelentkezőket. Bármily fontos az iskolai hitoktatás, igazi esélyt akkor adunk gyermekeinknek élő hitre eljutni, ha a legfőbb kegyelmi forrást jelentő szentségekben részesítjük őket. A gyermekek szentségi katekézise a szülők igen komoly lelkiismereti felelőssége. Október folyamán várjuk a jelentkezéseket. A készülést elkezdők ünnepélyes templomba vezetése szokás szerint november 21-én lesz.

A **Halottak Napjához** kötődő hramotás (név szerinti) megemlékezéseket templomunkban október 30. és november 3. között tartjuk. Jelentkezési lap a templom előterében található. A temetői pannachidát a papi parcellában november 1-jén, hétfőn 14 órakor végezzük majd.

Új kelyhünk, új lítiás készletünk, új gyertyatartónk anonimitást kérő testvéreink ajándéka volt. Folyamatban van **új evangéliumos könyvünk** díszes kötése, amelyre szintén kaptunk már felajánlást. **Köszönet minden eddigi adományért.** Az ősz folyamán **új oltár- és szentsír-terítők** is készül majd. Liturgikus tárgyainkra továbbra is örömmel fogadunk adományokat.

Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.

www.kertvarosigorogok.hu – 06-30/415-50-92 – hitoktatasi.iroda@gmail.com

Számlaszámunk: 11100702-18799303-36000001 – Felelős kiadó: Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2021 OKTÓBER

KÖSZÖNET EGY TELEFONÉRT

Csütörtök este volt; a Fradi-meccs kezdő sípszavára vártam, amikor megcsörrent a telefonom. Kondás Sándor atya hívott: „Felvehetem a rádióknak a holnapi prédikációdát?” – kérdezte, majd kórházi kezelésemre utalva folytatta: „Azok után, hogy most megpihentél kicsit a Szűzanya köntösének árnyékában, biztosan van emlékezetes mondandó a mai ünnepre.”

Nemet mondtam. Elhárítottam a kérést, bevallva, hogy való igaz, ünnep van holnap, az Istenszülő oltalmának jeles napja, de szégyenszemre csak konzerv-gondolatok jutnak az eszembe. Utána azonban az egész meccs alatt másra sem tudtam gondolni, mint hogy miért vagyok lelkileg ilyen tohonya, vajh' miért is nem érlelődött meg bennem valami megindító gondolat az Istenszülő Oltalma egyébként szép és általam mindig szeretett ünnepére?

Aztán az éjszaka folyamán megérlelődött. Küzdelmes, de örömteli kegyelmi adományként közvetítem most azt a személyes, de talán a személyemen túlmutató összegzést, lelki életem egyfajta „máriás leltárát”, amivel a Szentlélek az Istenszülő oltalma ünnepére virradva megajándékozott.

1. Szerelmes fiatalemberként menyasszonyommal igen szerettük és kettesben is sokat imádkoztunk a paraklízis szertartását. Azzal a nem titkolt szándékkal, hogy a Legtiszábbtól kérjünk támogatást: a házasságra készülve ő óvja jegyesi tisztaságunkat, majd ő segítse házassági tisztaságunk, szép testi-lelki kapcsolatunk harmóniáját. A „Halljad, leányzó, lásd és figyelmezz reánk” zsoltárversnél feleségemmel még ma is kacéran kacsinjunk össze, tudva az idézet folytatását: „A király kívánja szépségedet, jöjj, közeledj odaadón.” Mária, a szűz, a végtelenül tiszta, oltalmazta, kísérte, sőt biztatta ifjúi hévünk vágyakozó, tiszta, szerelmes szépségét. S teszi ezt máig: máig nem enged megalkudni hitvesi szeretetünk szavakban botladozó, de szívet boldogítón szétfeszítő csodájában.

2. Papi életem első három állomáshelyén (a budapesti Rózsák terén, az abaúji Garadnán, illetve a nyíregyházi Papnevelő Intézetben spirituális-ként) a templom, illetve a szemináriumi kápolna az Istenszülő Oltalma tiszteletére szenteltetett. Örömteli ajándékként éltem meg ezt a máriás sorozat-dispozíciót; szerettem az októberi Oltalom-búcsúkat, és minden helyszínen igyekeztem a rám bízottakat, egyházközségem híveit vagy ifjú levitákat, imádságos szívvel az Istenszülő oltalmazó palástja alá terelni. Oda, ahol magam is biztonságban éreztem papi és családi életemet.

3. Im már harminc esztendeje teológiai tanárként is dolgozom, s a keresztény doktrínák tartalmi összetevői között a Máriáról szóló katekézis mozzanatait is tanítom. Nagyszerű élmény, öröm ez is az életemben. Ilyenkor inkább a mariológiai tézisek racionális elemei vannak túlsúlyban (a biblikus háttér, a liturgikus szövegek gazdagsága, a hagyomány részletei, a dogmatikai megfogalmazások igazságai), de azért megjelennek a szavaimban Mária-tiszteletem személyes, sőt olykor érzelmi momentumai is (Mária igenjei, anyai szeretete, vagy Máriapócs, amelynek könnyező Hodigitriája oly sokunk szíve csücske).

4. Jelenlegi állomáshelyemen a Szent Kereszt tiszteletére szentelt templomban szolgállok. A titulust abszolút sajátomnak érzem; a közel két évtized alatt Urunk keresztje misztériumának sok-sok hitet erősítő mozzanata mélyült el bennem. Csütörtök éjjel viszont – „máriás leltározásom” kapcsán – ráébredtem, hogy a két történet összeér: idei Oltalom-ünnepemen a kereszt alatt álló Mária palástja borult a vállamra. Hatvanegynéhány esztendősnak kell lennem, hogy rádöbbenjek: az Istenszülőnek az ünnep ikonján megfestett köpenye golgotai könnyekkel van átítatva. Ez csak látszatra pillékönnyű, lenge tüll, valójában fájdalomtól nehezült, szenvedésben nemesült talár, amelyet a megdicsőült Istenanya erős kézzel tart fölénk, de biztosabbnak tudjuk a helyünket alatta, ha sós, nyirkos nedvességét, Pietà-gyötrelme könnycseppjeinek súlyát is érezzük benne. Így ad igazán erőt, így takar be kínjainkban saját golgotás fájdalmának enyhületet hazug mód nem adó, mégis minden redőjében húsvéti pirkadatot rejtő palástjával.

Talán úgy tűnhet, az Istenszülő oltalma idei ünnepe rám nehezedik kisé. Valójában igen hálás vagyok érte.

Köszönet, Sándor atya, a telefonodért. Köszönet, Istenanya, könnyáztatta, nehéz, de biztos palástodért.

* * * * *

Többé nem jövök a templomba!

Egy fiatalember egyszer ezt mondta egy papnak: – Atyám, többé nem megyek templomba!

A pap megkérdezte tőle, mi az oka a döntésének. A fiatalember így válaszolt: – Hallottam, amint két nő pletykált a templomban. A mellettem ülő elaludt. A felolvasó nem szépen olvas. A kántor sokszor olyan, mintha csak magának énekelne. A Szent Liturgia alatt néhányan ének helyett rózsafüzéreznek. Láttam egy lányt, aki a telefonján játszott. A kisgyermek túl hangosak. A hátsó sorban ketten hangosan és hamisan énekelnek. Arról nem is beszélve, hogy sokan olyan önzők és képmutatók, amikor utána beszélgetünk a templom előtt.

A pap annyit mondott neki: – Bizonyára igazad van. De mielőtt végleg elhagyod a templomot, kérlek, tegyél meg nekem egy szívességet. Fogd meg ezt a két vékony gyertyát, és járj körbe vele háromszor a templomban, anélkül, hogy elaludna vagy egy csepp is lecsöppenne róla. Ha ezt megteszed, legyen a döntésed szerint.

– Ennyi? Oké – felelte a fiatalember.

A férfi három kört megtett a templomban, ahogy a pap kérte, és amikor befejezte ezt mondta: – Atyám, megtettem, amit kértél.

A pap megkérdezte tőle: – Amikor a templomban köröztél, hallottál-e valakit, aki másról pletykált? – Nem – mondta. – Láttál-e valakit, aki a telefonján játszott? – Nem – válaszolta. – Tudod-e, hogy miért? Arra koncentráltál, hogy megtartsd a gyertyát anélkül, hogy elaludna vagy lecsöppenne. Így van ez az életünkben is. Amikor a szívünk Krisztusra koncentrálnak, akkor nincs időnk más emberek hibáira és hiányosságaira figyelni.

Mindannyian bűnösök vagyunk, gyarlók, és sok mindennel foglalkozunk. De templomba azért megyünk, mert szeretjük Urunk Jézus Krisztust, és szeretnénk vele bensőséges kapcsolatba kerülni. A közösségünk olyan, mint az egész világunk. Ugyanakkor, ha egyre többen és egyre többet figyelünk Krisztusra, akkor nem a rendetlenes dolgokat fogjuk észrevenni és szóvá tenni. És hiszem, hogy újra megtaláljuk helyünket a templomban (is).

Panagiotis Efsthathiou atya nyomán

huMORZSÁK

Hogy figyelmeztetik a templomban a hívők a papot, ha meggyullad a ruhája?

– Atya ég!

Két barát beszélget: – Nem voltál tegnap a templomban! – Dehogynem voltam!

– Akkor úgy látszik, nem vettelek észre. – Nem is csodálom. Én perselyeztem...

A lelkész így kezdi az istentiszteletet: – Kedves Híveim! Van egy jó és egy rossz hírem. A jó hír az: van elég pénzünk arra, hogy felújítsuk a templomot. A rossz hír az, hogy ez a pénz egyelőre még a ti zsebetekben van...